

Św. Izydor patronem Internetu

Święty Izydor z Sewilli, wybitny uczony i encyklopedysta żyjący w pierwszym tysiącleciu, został patronem Internetu. Hiszpańscy informatycy ze Służby Obserwacyjnej Internetu w Barcelonie, inspirowani wskazówkami i zaleceniami Papieskiej Rady Środków Społecznego Przekazu, uznali św. Izydora z Sewilli za patrona Internetu. Przemawia za tym, ich zdaniem, najbardziej znane dzieło świętego „*Etymologiarum libri XX seu Origines*” - uporządkowany zbiór wiadomości z różnych dziedzin wiedzy i życia oraz umiejętności praktycznych zorganizowany podobnie do współczesnych baz danych.

Papież Jan Paweł II powiedział, że moralność powinna obowiązywać także w Internecie. Zwrócił uwagę, że rozwój technologii, globalizacja oraz prywatyzacja środków przekazu stanowią nowe etyczne i duchowe wyzwania dla pracowników mediów. Papież zaznaczył, że dokument jest bardzo potrzebny ze względu na gwałtowny rozwój - jak to nazwał - "cyberkomunikacji" i związane z tym liczne dylematy moralne. Jan Paweł II uważa, że Kościół katolicki nie może być tylko biernym obserwatorem społecznych skutków rozwoju technologii, która ma tak ogromny wpływ na życie człowieka.

(wp.sim.pl)

Święty Izydor - biskup, doktor Kościoła, ok. 554-636. Według podania św. Izydor miał pochodzić z Nowej Kartaginy, w prowincji Murcji, ze znakomitej rodziny rzymskiej i hiszpańskiej. Rodzina św. Izydora dała Kościołowi kilku świętych: św. Leandra i św. Fulgencjusza - braci św. Izydora, oraz św. Florentynę - ich siostrę. Po rychłej śmierci rodziców wychowaniem rodu zajął się najstarszy brat, św. Leander, który był wówczas arcybiskupem w Sewilli. Przy boku brata miał Święty okazji przypatrzeć się z bliska burzliwym wydarzeniom, jakie przeżywała Hiszpania: oblężenie Sewilli przez ariańskiego króla Wizygotów Leowigilda (583-584), wygnanie św. Leandra i pozbawienie go stolicy biskupiej (584), zamordowanie św. Hermenegilda przez swego ojca - Leowigilda, za przejście na wiarę katolicką (585). Dozwał się jednak nawrócenia Wizygotów po śmierci Leowigilda.

Św. Izydor został metropolitą Sewilli po śmierci św. Leandra w 599 r. Przez 37 lat rządził archidiecezją mądrze i gorliwie. Wyróżnił się jako dobry pasterz, dzielny administrator i ojciec dla swoich wiernych. Zwołał kilka synodów, na których uchwalano prawa, dotyczące karności religijnej i życia kościelnego.

Jak piękne było życie tego męża stanu, tak wzruszająca była jego śmierć. Kazał zanieść się do katedry i w obecności biskupów sufraganów (pomocniczych), kapłanów i ludu zdjąć swoje szaty biskupie, a wdział pokutny wór, głowę posypał popiołem i zalany łzami odbył spowiedź publiczną. Błagał, by mu odpuszczono jego winy i zaniedbania oraz by się za niego modlono. Potem przyjął Komunię świętą i pożegnał się ze wszystkimi pocałunkiem pokoju. Zaniesiony do swojej izby po 4 dniach oddał Bogu ducha 4 kwietnia 636 roku, gdy miał 82 lata. Pochowano go obok św. Leandra i św. Florentyny. W roku 1063 jego śmiertelne szczątki przeniesiono do Leonu, gdzie spoczywają dotąd.

(Święci na każdy dzień, Wydawnictwo Salezjańskie, Warszawa 1998)

Zebrał i opracował: Guru